

dijous, 13 de juny de 2019

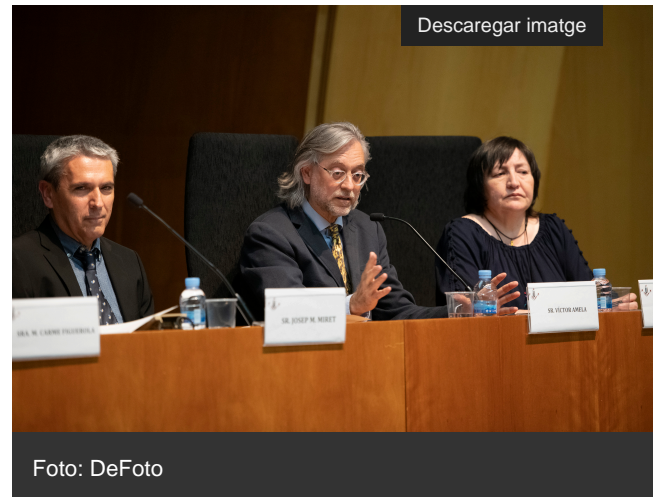
“Els estudis humanístics mai desapareixeran, doncs no podem viure sense cor i sense pulmons”

Entrevista amb Víctor-M. Amela, padrí de les promocions acadèmiques de la Facultat de Lletres 2018/2019

El periodista Víctor-M. Amela va estar a la Facultat de Lletres el passat 7 de juny com a padrí de l'acte de cloenda del curs acadèmic 2018/2019 i el lliurament de les orles acadèmiques de la XLII Promoció d'Història, XXXVI Promoció de Geografia i Ordenació del Territori, XXXII Promoció d'Història de l'Art i Gestió del Patrimoni, XL Promoció d'Estudis Hispànics: llengua i literatura, XXXIV Promoció d'Estudis Catalans i Occitans, XXXII Promoció d'Estudis Anglesos i XV Promoció de Comunicació i Periodisme Audiovisuals.

Amela, nascut l'any 1960 a Barcelona, és un **periodista molt conegut per les seves entrevistes a “La Contra”**

de *La Vanguardia*, mitjà en el qual va entrar com a becari amb 23 anys. També es fa present en altres mitjans de comunicació amb les seves col·laboracions a la ràdio amb *El món a RAC1* amb Jordi Basté i a la televisió amb el programa *Arucitys* de 8tv, presentat per Alfonso Arús. És autor de diversos llibres com *Yo pude salvar a Lorca*, *Amor contra Roma*, *El cátaro imperfecto* o *La filla del capità groc*. Ha exercit la docència a la Universitat Autònoma de Barcelona i la Universitat Ramon Llull, i és autor de l'assignatura “Història cultural de l'audiovisual” de la Universitat Oberta de Catalunya.

Per tots aquells que encara no el coneguin: qui és Víctor-M. Amela?

Sóc un barceloní de 1960, periodista i novel·lista. M'agrada compartir històries: sentir-les i explicar-les. També sóc lector i escriptor, ja que la lectura amplifica la vida i la literatura ens fa eterns. Crec, amb Shakespeare, que estem fets de la matèria dels somnis.

Sabem de la seva passió pel periodisme i també per la història; les seves obres ho evidencien. D'on li ve aquesta passió per ambdues disciplines?

La història és la nostra mare i la nostra mestra, font inesgotable d'inspiració. M'excita saber d'on venim. És una pulsó íntima, misteriosa. Des de petit, cada lectura (Tintín, contes...), cada relat m'ha semblat una pista per conèixer millor d'on venim.

Com veu el present i el futur dels estudis humanístics i socials? En un moment de crisi econòmica, política i social, quin paper haurien de jugar?

Som animals culturals: fora de la cultura hi ha un desert on morim entre calfreds. Ser periodista exigeix ser culte, conèixer la història i la geografia, la filosofia i les religions, el dret i la política, les arts i la poesia i les bones lletres. Els estudis humanístics mai desapareixeran, doncs no podem viure sense cor i sense pulmons.

Què voldria transmetre als graduats de la Facultat de Lletres?

Que mereixen ser felicitats, perquè han encertat en la seva tria. Mai he conegut cap estudiant de Lletres o de Periodisme per interès material o imposició familiar: és una tria voluntària i passional. I això prefigura moltes possibilitats de ser feliç. Vosaltres ho sabeu com jo: no hi ha res millor que explicar-li bé a un altre una bona història, que el paralitzi, que el sacsegi, que el commogui, que el commocioni, fer-lo una mica més sensible, més conscient, més savi.

A l'hora d'afrontar el futur personal i professional, quins consells donaria als nostres estudiants?

Amics, companys: llegiu. Diaris, revistes, llibres: llegiu. Contes, novel·les, cròniques: llegiu. La bona ficció conté totes les veritats. Viatgeu, i parleu amb tothom, i escolteu tothom. Tot és digne de ser explicat. Importa el "com" tant com el "què". Escriviu cada dia, com deia el llatí: "nulla dine sine linea", i recordeu el proverbi àrab: "Libros, caminos y días dan sabiduría". Sigueu amables amb cada persona que tracteu cada dia, i honoreu la bellesa a cada paraula. Sigueu empàtics, compassius i sensibles, i invoqueu la gràcia en escriure, no us perdoneu avorrir i ambicioneu millorar el món: sereu bons periodistes